

[Yvonne Herløv Andersen]

rens svar på, om det var en idé med enkelte delpunkter, før man tager konkrete initiativer, at lave en konference om det. Jeg opfatter det ikke som noget partipolitisk, men som noget alment nødvendigt. Hvordan skal vi skal bære os ad? Som det hedder i landsplanredegørelsen: Hvad gør vi ved Danmark? Det skal vi være samlet om. Derfor synes jeg, det er væsentligt, at vi kan få en videre debat om det.

Dræbye (RV):

Inspireret af planstyrelsens udmærkede debatoplæg om landsplanlægningen beskæftiger miljøministeren sig i landsplanredegørelsen meget med forudsætningerne for kommunernes planlægning i de kommende år. Der gøres opmærksom på helt nye vilkår og på behovet for omstilling. Det skal jeg ikke kritisere. Ministeren har dels denne forpligtelse til at beskæftige sig med den lokale planlægning i kommuneplanloven, dels er det ganske rigtigt meget vigtige opgaver, der påhviler kommunerne i forbindelse med omstilling, byomdannelse m.m., og ministeren siger såmænd meget fornuftigt om disse spørgsmål.

Med henvisning til ministerens grundighed på netop dette område vil jeg beskæftige mig med nogle områder, som ikke er nær så godt behandlet i redegørelsen. Jeg synes, der er grund til at efterlyse svar fra ministeren på et andet meget væsentligt spørgsmål vedrørende den fysiske planlægning, et spørgsmål, som kunne, ja, som burde være behandlet i landsplanredegørelsen. Spørgsmålet er: vil ministeren aktivt understøtte virkeliggørelsen af de nu vedtagne regionplaner og de kommende kommuneplaner samt medvirke til, at staten som helhed gør det samme? Vil ministeren generelt medvirke til, at statens samlede virksomhed i større udstrækning end tidligere understøtter de vigtigste mål i lands- og regionplanlægningen? Det er jo mål som decentralisering, styrkelse af lokalsamfund, beskyttelse af miljøet, ligelig udvikling af landet, bedre levevilkår for forskellige befolkningsgrupper.

Jeg vil godt nærmere begrunde, hvorfor jeg netop har stillet dette spørgsmål til ministeren i dag. Det har nemlig undret os en hel del, at ministeren i årets redegørelse næsten helt har sluppet regionplanlægningen af sy-

ne. Ganske vist blev regionplanerne godkendt i efteråret 1981, men det er især efter godkendelsen, at der er behov for ministerens medvirken.

For det første er regionplanlægningen i det store hele gennemført under andre økonomiske forudsætninger end de gældende. Skal de mål om decentralisering og styrkelse af lokalsamfundene, der var en meget væsentlig del af regionplanlægningen, virkeliggøres, er en aktiv statslig støtte, ja, formentlig helt nye virkemidler nødvendige. Går det sådan, som nogle har spået med hensyn til landbruget, at der nedlægges op imod 70.000 brug frem til år 2000, er der enorme vanskeligheder med at fastholde landsbyoverlevelse på et realistisk grundlag.

For det andet rummer de statslige økonomiske kriseindgreb en række modsætninger i forhold til målene i lands- og regionplanlægningen. Bespareser kan således virke egnsafviklende i stedet for målet om en ligelig udvikling i hele landet. Derfor er der et stort behov for omtanke og landsplanovervejelser i forbindelse med den igangværende omstilling af den offentlige virksomhed.

For det tredje befinder vi os formentlig midt i et teknologiskift, som i de kommende år vil give mulighed for, at både decentralisering og udvikling af nærmiljøer kan understøttes. Derfor er det vigtigt, at de mange enkelte statslige politikker ud over de økonomiske hensyn også underlægges landsplanhensyn. Jeg skal nævne nogle eksempler på dette.

Der er boligpolitikken, hvor der med fordel kan gennemføres en tildeling af kvoterne for det direkte støttede statslige byggeri, der medvirker til at realisere regionplanmålene om decentralisering, f.eks. således at bestemte områder sikres en fortrinsret ved tildeling af kvoterne.

Der er trafikpolitikken, hvor der både ved takststruktur og nyanlæg bør sigtes mod virkeliggørelse af regionplanmålene.

Der er energipolitikken, hvor der ved tildeling af støtte til energiprojekter, ved nyanlæg af forsyningsnet og ved takststruktur ligeledes bør sikres en decentral samfunds- og beskæftigelsesudvikling.

Der er informationspolitikken, hvor der ved anlæg af ny infrastruktur, f.eks. TV 2 eller bredbåndsnet, må sikres imod en opde-